

LÁ THƯ MỤC VỤ

Ai trong chúng ta khi sinh ra cũng có khả năng hưởng nhận được niềm vui. Chúng ta không cần phải có cái gì hay phải có phép của ai để hưởng niềm vui cả. Chúng ta có thể vui luôn vì niềm vui là một chọn lựa và chúng ta phải làm việc để tạo ra nó. Có câu chuyện để minh họa cho điều tôi vừa trình bày:

Có hai cái gầu múc nước được đặt ở tại miệng giếng – trong hai cái thì có một cái luôn luôn rầu rĩ và buồn bã trong khi cái kia thì luôn luôn hạnh phúc và vui tươi. Cái gầu hạnh phúc hỏi cái gầu buồn sầu rằng “*Có điều gì xảy ra cho bạn vậy? Tôi thấy bạn lúc nào cũng không vui, buồn bã và rầu rĩ.*” Cái gầu buồn trả lời: “*Ồ đó là cuộc đời của tôi. Khi tôi nghĩ về nó tôi cảm thấy tệ quá nên tôi trở nên buồn sầu như vậy. Mỗi lần nhìn vào đời mình tôi thấy nó luôn trống rỗng. Tuy nhiều lần ra khỏi giếng lòng tôi đầy tràn, nhưng tôi luôn vào trong giếng trống rỗng, và sự trống rỗng này làm tôi rất là buồn và sầu.*” Rồi nó quay sang hỏi: “*Còn bạn nghĩ sao về cuộc đời của bạn?*” Cái gầu hạnh phúc trả lời: “*Ồ tôi không nhìn cuộc đời tôi như vậy. Tôi thấy đời tôi luôn đầy tràn. Nhìn xem, tuy nhiều lần tôi vào trong giếng trống rỗng nhưng khi tôi ra khỏi giếng thì luôn luôn đầy tràn, và sự tràn đầy này đổ đầy lòng tôi với hạnh phúc và niềm vui.*”

Buồn sầu hay hạnh phúc trong đời sống là do cái nhìn của chúng ta và do chọn lựa của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ nhìn thấy cuộc đời toàn những cái tiêu cực thì quả là cuộc đời thật đáng buồn. Nhưng nếu chúng ta nhìn vào những mặt tích cực của cuộc sống thì cuộc đời thật đáng sống và nó sẽ mang lại hạnh phúc và niềm vui cho chúng ta. Tôi cũng đã có kinh nghiệm về hạnh phúc và buồn khổ bởi cái nhìn của mình vào những thực tế trong đời sống. Lần đi tù đầu tiên, tôi không chấp nhận sự thất bại cay đắng của mình mà đổ lỗi cho người này người kia, rồi đi đến việc trách cả Chúa đã để cho mình bị bắt. Vì thế, suốt 14 tháng trong tù tôi bỏ đọc kinh, cầu nguyện và mỗi khi nghĩ đến việc bị thất bại phải ngồi tù thì như có một cục đá chặn ngang cổ họng, nuốt không xuống. Tôi vẫn mang niềm cay đắng ấy trong lòng cho đến khi đã ra khỏi tù, nên không thêm đi lễ hay đi nhà thờ. Cho đến một buổi chiều, lòng trống rỗng tôi đi lang thang và tình cờ đưa chân đến nhà thờ. Chiều đó có châu Thánh Thể, tôi quỳ dưới cuối nhà thờ, và tình cờ cả nhà thờ hát bài “Một Niềm Phó Thác” tôi viết khoảng năm năm trước đó. Khi nghe bài hát của chính mình trong bầu khí trang nghiêm trước Thánh thể tôi bỗng nhận ra là suốt mười mấy tháng qua tôi bỏ Chúa chứ Chúa không hề bỏ tôi “gục ngã trên nẻo đời” vì Ngài luôn ở bên cạnh tôi. Từ đó, lòng tôi thật bình an vì “con tim đã vui trở lại.” Sau này khi nhìn lại 39 tháng tù và qua năm nhà giam, tôi luôn cảm tạ Chúa vì Ngài đã cho tôi được trải qua những kinh nghiệm quý báu đó, gặp được những người bạn thật tốt, và biết thêm được những vùng hẻo lánh xa xôi của đất nước mà không đi tù thì không thể có cơ hội đặt chân đến. Nhất là, dù sau này ở tù lâu hơn, tôi luôn giữ được niềm vui có Chúa trong tôi và luôn thấy có Ngài đồng hành trên từng bước gian nan của cuộc sống. Nhờ đó khi vượt thoát khỏi Việt nam tôi đã có đủ nghị lực để vượt qua được những thử thách của những năm đầu đời tị nạn và để quyết định trở lại đời tu.

Chúa Nhật tuần này được gọi là Chúa Nhật của Niềm Vui. Tại sao chúng ta vui? Có nhiều lý do được gợi ý trong các bài đọc. Trước hết chúng ta nên vui mừng vì Chúa đang ở giữa chúng ta. Sự hiện diện đầy quyền năng và mang ơn cứu độ của Ngài sẽ giải thoát chúng ta khỏi mọi điều lo sợ và đổi mới chúng ta bằng tình yêu (bài đọc 1). Vui bởi vì chúng ta sở hữu niềm bình an của Thiên Chúa vượt trên mọi trí hiểu (bài đọc 2). Và vui vì chúng ta biết cho đi và biết yêu thương tha nhân. Có nghĩa là biết chia sẻ cơm áo cho những người nghèo đói, biết sống bác ái và công bình trong công ăn việc làm, bán giá phải chăng chứ không ăn lời cắt cổ. Cũng có nghĩa là làm việc tận tâm đúng với lương bổng của mình và không tống tiền hay ngược đãi người khác. Tóm lại niềm vui được gieo trồng và sinh hoa trái dồi dào ở bất cứ nơi nào mà giới luật yêu thương được sống bởi mỗi người trong nghề nghiệp và trong phận vụ mình (bài Phúc Âm).

Niềm vui như thế không có nghĩa là lúc nào chúng ta cũng cảm thấy hạnh phúc vì đó là điều bất khả. Ngay cả đối với những người lạc quan và yêu đời nhất cũng không thể lúc nào cũng cảm thấy hạnh phúc, vì ai trong chúng ta cũng biết rằng hạnh phúc thì bấp bênh và tạm bợ. Do đó chúng ta chỉ tìm được niềm vui trong Chúa mà thôi như thánh Phaolô kêu gọi: “*Anh em hãy vui luôn trong Chúa! Tôi nhắc lại một lần nữa: anh em hãy vui lên!*”. Tại sao? Thưa vì niềm vui là một sự bảo đảm rằng Chúa hướng dẫn mọi chi tiết đời sống chúng ta, một sự an tâm tự tại rằng mọi chuyện rồi sẽ đâu vào đấy, và một chọn lựa dứt khoát để luôn biết cảm tạ Chúa trong mọi hoàn cảnh. “*Anh em đừng lo lắng gì hết, nhưng trong khi cầu nguyện, anh em hãy trình bày những ước vọng lên cùng Chúa, bằng kinh nguyện và lời cầu xin đi đôi với lời cảm tạ. Và bình an của Thiên Chúa vượt mọi trí hiểu, sẽ giữ gìn lòng trí anh em trong Chúa Giêsu Kitô (Pl 4:4-7)*”

Kính chúc quý ông bà anh chị em tìm được niềm vui và bình an trong Mùa Giáng Sinh năm nay vì đã dọn sẵn cho Chúa một máng cỏ để Ngài hạ sinh trong cuộc đời mình và trong gia đình mình, bằng việc sống công bình bác ái và bằng việc tín thác đời mình trong bàn tay của Đấng Toàn Năng như Mẹ Maria.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh